

Regjeringen vilde stille, for at Høfderne kunde bygges, hvorhos han da vilde kunne sætte sig i Forbindelse med Vandbygningsdirektøren for at høre hans Betænkning derom. I Medfør deraf har Vandbygningsdirektøren ikke meddelt dem, hvilke Betiugelser Ministeriet vilde stille, for at Høfderne skulde kunne anerkjendes for at være fuldkommen sikke, men han har givet dem Instrux og Veiledning med Hensyn til, hvad han ansaa for at være det, som Regjeringen rimeligvis vilde forlange i det Tilfælde, at Digerne skulde anlægges paa en saadan Maade, at Høfderne kunde bygges. Vandbygningsdirektøren har ikke sagt 10 Fod, men han har sagt, at, efter hans Mening, antog han, at, for at Digerne skulde kunne anses for at være fuldkomment tilstrækkelig beskyttende, maatte de være mellem 3 og 4 Fod over den højeste Vandstand, og han maatte derfor anbefale dem at faae undersøgt, hvilken den højeste Vandstand har været. Det er denne Regel, som er bleven fulgt allevegne, hvor der er Diger, hvis Formaals er at skulle beskytte det bagved liggende Land, navnlig paa Lolland og Falster, og Vandbygningsdirektøren har da udtalt den Formodning, at dette ikke vilde kunne ske med Diger af en ringere Højde end 10 Fod. Det er imidlertid ikke paa nogen Maade udtalt af ham, hvad Regjeringens Forlangende til Slutningen vilde blive, for at Digerne skulde kunne svare til, hvad Hensigten med dem efter de foreliggende Forhandlinger maatte antages at være, og der har ikke siden været Anledning til i saa Henseende at fremkomme med nogen Menings- tilkendegivelse fra Vandbygningsdirektørens Side. Der er ikke fremkommet noget Forslag eller nogen Plan fra Landvæsenkommissionen, og der har altsaa heller ikke kunnet være Tale om, enten at vedtage eller forkaste, hvad Landvæsenkommissionen har bestemt i saa Henseende. Jeg skal, som sagt, ikke gaa dybere ind paa denne Sag, da jeg ikke tror, at Tidspunktet er vel valgt til en yderligere Diskussion derom; men jeg vil kun sige, at Meget vilde være klaret og yderst let klaret, dersom vi havde faaet, hvad vi for længe siden have begjært, nemlig en virkelig omfattende Plan over de Beskyttelsesarbejder, som Rystfjerdingskommissionen antager bør udføres paa Jyllands Bestykt. Naar denne Plan kommer, saa vil Tidspunktet være kommet til at tage denne Sag frem igjen, og jeg kan da forsikre det ærede Medlem, at jeg med al mulig Velvillie for Jyllands Bestykt vil tage under Overveielse, hvad der efter min Mening med Billighed kan gøres for at sikke saavel Rysten imod Svind som det bagved liggende Land imod Oversvømmelse.

Formanden (Kraabbe): Den næste indtegnede Taler er det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg); men da det ærede Medlem er borteid idag, skal jeg give Ordet til

den næste indtegnede Taler, det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (G. Petersen).

G. Petersen: Som det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Auber) idag antyde, maatte det findes naturligt, efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) omtalte det herværende Mindretal og dets Holdning, at Flere forlangte Ordet. Jeg har altsaa forlangt Ordet igaar, fordi jeg fandt den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og de Meningsfæller, som slutte sig til ham, omtales, var mildest talt meget let og meget nærgaaende. Denne Omtale om den pletterede Radikalisme, om de ydmyge Forhandlinger, man stillede i Udfigt, om den Tapperhed, der først kom i Martz Maaned, om dem, hvis Politiks Alvor stod i et mærkeligt Forhold til Sandhed og Virkelighed, og meget Mere, forekommer mig at være af en saadan Natur, at Mænd af Ære, der ere Medlemmer af Mindretallet, ikke kunne lade slige Uttringer gaa upaatalte hen. Vi vide meget vel, hvilken Bei vi have at gaa; vor Bei er ren og klar, og saadanne Uttringer kunne vi ikke modtage. — Jeg var med i Foraaret til at negte Finantslovens Vedtagelse; jeg gjorde det ifølge min Overbevisning, fordi jeg ansaa det for min Pligt lige overfor det Ministerium, der havde udstedt Loven af 12te April, og jeg sølte mig overbevist om, at jeg den Gang var i Overensstemmelse med Valgfolkets store Flertal. Dertil var jeg berettiget efter den Maade, hvorpaa mine tidligere Venner havde udtalt sig i Løbet af Sommeren omkring paa Møder, efter det Mød, de havde søgt at indgyde Befolkningen, og efter de Løfter, de havde givet om tapper Modstand; men det viste sig, at der ikke var Alvor deri; da det kom til Stykket, saa sluttede disse Mænd sig sammen med Ministeriets Venner her i Folkethinget, og vi tabte Slaget. Det viste sig da, at der blev givet Ministeriet en saa god, rundelig og rigelig Finantslov, at Ministeriet er betegnet som et konstitutionelt Ministerium, der med fuld Ret beklæder de Pladser, det indtager. Der blev spurgt os, om vi havde Revolutionen i Baghaanden paa Grund af den Modstand, vi gjorde? Nei! det havde vi ikke, vi havde aldrig tænkt paa at opægge til Revolution, men vi havde haabet igjennem en passiv Modstand at vinde Seir. Det fandt man saa at være et aldeles urimeligt og ørkesløst Forsøg. Dette staar i en forunderlig Modsetning til den Enthousiasme, hvormed vi se hen til Nordflesvigerne, som i 14 Aar ere vedblevne med den passive Modstand; af dem fordrer man ingen Revolution; man finder, deres Stilling er fortrinlig, og man haaber godt Resultat af deres passive Modstand. Men vor passive Modstand er derimod ørkesløs. Vi vide meget vel, hvorledes vi nu ville stille os. Der